

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

https://muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/k-k/piotr-roman-karolczyk/9565_Piotr-Roman-Karolczyk.html
2024-07-16, 15:00

kpt. piech. **Piotr Roman Karolczyk** (ur. 22.02.1900 r. w Krukienicach – zm. 7.02.1976 r. w Krakowie). W 1916 r. ukończył seminarium nauczycielskie w Samborze. Od października 1916 r. był żołnierzem 4. Pułku Piechoty Legionów Polskich. W okresie od 1.11.1916 do 31.01.1917 r. był na kursie oficerskim w Pomiechowie. Po kryzysie przysięgowym, 15.09.1917 r. został wcielony jako podoficer do austriackiego 16. Pułku Piechoty Obrony Krajowej w Krakowie. Po zakończeniu I wojny światowej, 12.11.1918 r. wstąpił do odtwarzanego w Krakowie 5. Pułku Piechoty Legionów, w którym służył jako podoficer II i IV batalionu. Brał udział w walkach polsko-ukraińskich w rejonie Lwowa oraz wojnie polsko-bolszewickiej. 1.10.1919 r. awansowano go na ppor. Od 1.03.1920 r. był oficerem gospodarczym w 1. Pułku Piechoty Legionów. Po kursie doskonalącym Szkoły Podchorążych w Warszawie, 1.07.1920 r. został zweryfikowany jako porucznik i wyznaczony dowódcą plutonu, a następnie dowódcą kompanii. Od 4.07.1926 r. do 30.09.1930 r. był instruktorem wychowania fizycznego w Wydziale Wojskowym Komisarjatu Generalnego RP w Gdańsku. W 1930 r. został awansowany na kapitana. Od 1.10.1930 r. był dowódcą kompanii w 44. Pułku Piechoty Strzelców Kresowych w Równem. Od 1.05.1931 r. służył w 1. Pułku Piechoty Legionów Józefa Piłsudskiego w Wilnie. 21.03.1934 r. przeniesiono go do Batalionu KOP „Niemenczyn” na stanowisko dowódcy kompanii odwodowej. Według list uposażeń ze stycznia i lutego 1937 r. był pełniącym obowiązki I oficera sztabu dowództwa Brygady KOP „Wilno”, a w kwietniu 1937 r. był adiutantem Batalionu KOP „Niemenczyn”. 4.05.1937 r. został przeniesiony do Batalionu KOP „Suwałki” na stanowisko dowódcy kompanii szkolnej-strzeleckiej. Od 30.12.1937 do 9.02.1938 r. był p.o. dowódcy batalionu. W okresie od 6 do 28.10.1938 r. był w składzie OW KOP „Lwów” podczas działań asystencyjnych na granicy południowej. 28.02.1939 r. został przeniesiony do 41. Suwalskiego Pułku Piechoty Marszałka Józefa Piłsudskiego w Suwałkach. Z dniem 19.03.1939 r. został awansowany na majora. Od 11.04.1939 r. był Komendantem Obwodowym Przysposobienia Wojskowego nr 41 w Suwałkach. 12.08.1939 r. został dowódcą Chrzanowskiego Batalionu Obrony Narodowej, którym dowodził w czasie kampanii wrześniowej 1939 r. 13 września pod Tarnobrzegiem dostał się do niewoli niemieckiej. W czasie II wojny światowej przebywał w oflagach. Od 2.05.1945 r., po uwolnieniu przez armię amerykańską przebywał w ośrodku dla polskich oficerów w Murnau. Od lipca 1945 r. był w służbie czynnej w 9. Bolońskim Batalionie Strzelców Karpackich (3. DSK) we Włoszech. W czerwcu 1948 r. powrócił do Polski. Mieszkał i pracował w Krakowie. Został pochowany na cmentarzu Rakowickim. Był odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi (1936 r.) oraz Brązowym i Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę.

Źródło: Tekst jest fragmentem biogramu zamieszczonego w pracy **Artura Ochała**, Słownik oficerów i chorążych Korpusu Ochrony Pogranicza w Suwałkach (1929-1939), Suwałki 2009 r.

Opracował: **Artur Ochał**

